

ת"פ 63428/03/15 - מדינת ישראל נגד ח'ליל ח'ליל

בית המשפט המחוזי בירושלים

24 דצמבר 2015

ת"פ 63428-03-15 מדינת ישראל נ' ח'ליל

לפני כב' השופט דוד מינץ
בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות
מחוז ירושלים ע"י ב"כ עו"ד לילך
אברון

נגד
ח'ליל ח'ליל ע"י ב"כ עוה"ד ואסים
דראושה ואשרף דואק

נוכחים:

עו"ד מוריה הירש ב"כ המאשימה

עוה"ד ואסים דראושה ואשרף דואק ב"כ הנאשם

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 185(א) לתקנות הגנה (שעת חירום) 1945 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ניסיון למגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114(א) בצירוף סעיף 25 לחוק; וניסיון יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), השי"ד-1954 בצירוף סעיף 25 לחוק.

1. לפי המסופר בכתב האישום, הנאשם תושב ישראל המתגורר בירושלים אשר שימש כעובד מדינה מטעם משרד הבריאות. במהלך חודש יולי 2014 נהג הנאשם יחד עם חברו בשם מוחמד לצפות בסרטוני וידאו של ארגון המדינה האסלאמית - דאע"ש. במהלך חודש אוקטובר 2014 החליט הנאשם להצטרף לדאע"ש והחל יחד עם חברו מוחמד לבדוק ברשת האינטרנט מידע הנוגע להצטרפות לארגון ועל דרכי הסתננות לסוריה. לשם כך יצר קשר באמצעות הפייסבוק עם פעילי דאע"ש. הוא החל להתאמן בחדר כושר לקראת הצטרפותו לארגון ונערך ליציאה לעבר טורקיה על מנת להגיע משם לסוריה. הנאשם רכש עבורו ועבור מוחמד כרטיסי טיסה לכיוון אחד לאתונה, מאתונה לאיסטנבול

עמוד 1

ומשם לעיר אדנה הנמצאת בסמוך לגבול טורקיה - סוריה. את הכרטיסים רכש הנאשם תוך ניצול הטבה לה היה זכאי כעובד מדינה.

2. ביום 3.1.15 טס הנאשם לאתונה ולמחרת היום בתאריך 4.1.15 טס מאתונה לאיסטנבול. באיסטנבול החל מוחמד להתכתב עם אדם שכינוי "זיאד" באמצעות הפייסבוק. זיאד הנחה את הנאשם ומוחמד כיצד לפעול והשניים הגיעו לעבר עיר אורבה שבטורקיה. משם נוצר קשר בין השניים לבין אדם שהסיע אותם לוויולה הנמצאת באזור הררי, שם הם פגשו באנשים אחרים שחפצו גם הם להצטרף לארגון. לוויולה הגיע אדם נוסף המכונה "אבו סלים" אשר הסביר לנוכחים כי תפקידו להבריח אותם לסוריה כדי שיצטרפו לארגון. אבו סלים חילק את הנוכחים לקבוצות של ארבעה אנשים בכל קבוצה והנאשם נכנס לג'יפ בו נהג רעול פנים שהסיעו לבית מבודד. בחלוף 24 שעות, נאסף הנאשם בשעות הלילה ונסע בג'יפ אחר ובו עוד שלושה רעולי פנים. הג'יפ הוביל את הנאשם לעבר גבול סוריה והוא ירד ברגל לעבר גדר הגבול. אלא שהתכנית סוכלה וכוחות הביטחון הטורקיים עצרו את הנאשם.

3. הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו במסגרת הסדר טיעון, לפיו הוסכם שהמאשימה תגביל עצמה לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בעוד הנאשם יהיה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם כי בטרם יטענו הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר שירות מבחן בנוגע לנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם תיאר קושי להתמודד עם מצוקה שנקלע אליה, בין היתר קשיים בחיי הנישואים שלו ובלמודיו לצד התמודדות עם חובות כספיים. על פי המתואר הוא חיפש דרך לברוח מההתמודדות ולכן החליט להצטרף לארגון דאע"ש כבריחה ממצאות חייו. הוא חש חרטה על מעשיו ומסר כי הוא מבין שעליו לשאת בהשלכות הנלוות להתנהגותו העבריינית. ההתרשמות ממנו הייתה כי העבירות בוצעו על רקע משבר נפשי ורגשי שחווה והעדר כלים להתמודדות מקדמת עם מצוקותיו. כן התרשם קצין המבחן כי מעצרו של הנאשם וההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו מהווים עבורו גורם מרתיע ומשמעותי. בשולי התסקיר הומלץ לשקול ענישה מוחשית, כמו גם עונש צופה פני עתיד אשר יהווה עבור הנאשם גבול חיצוני מרתיע מחזרה על התנהגות עוברת חוק.

הטיעונים לעונש

5. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בביצוע עבירות המהוות פגיעה מובהקת בביטחון המדינה. נסיבות ביצוע העבירות מצביעות על כך שהנאשם תכנן את חברתו לארגון דאע"ש בקפידה: הוא ביצע את כל הבדיקות הנדרשות לכך; הוא התאמן בחדר כושר כדי לשפר את כושרו הגופני; גיבש מסלול נסיעה לסוריה וקיבל תדריך על ידי נציג הארגון.

6. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה נכבד והוא נטל חלק משמעותי בביצוען. הוא חסך כסף, רכש כרטיסי טיסה תוך שימוש בהטבה המגיעה לעובדי מדינה והוציא לפועל את התכנית לפרטי פרטיה. גם לא קיימות נסיבות מיוחדות שאפשר להתחשב בהן ואשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירות. מדובר על עבירות שבוצעו על רקע

אידיאולוגי מובהק. הנאשם הבין את מה שהוא עושה ויכול היה לחדול ממעשיו והוא לא עשה כן. באשר לנסיבותיו האישיות, אין לו עבר פלילי, אך בתסקיר לא קיימת המלצה טיפולית. הודגש כי בדרך כלל עבריינים מסוג זה החוברים לארגון דאע"ש, הם אנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי. נסיבה לחומרה קיימת בכך שהנאשם עובד מדינה ואף ניצל הטבה שניתנה לו כעובד מדינה כדי להוציא לפועל את מזימתו.

7. מדיניות הענישה הראויה היא הטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת ואף נקבע בפסיקה כי יש להעלות כיום את רף הענישה בהדרגה כדי שהענישה תרתיע עבריינים פוטנציאליים. מתחם הענישה הוא בין שנתיים וחצי עד חמש שנים מאסר בפועל. לפיכך, במקרה זה, נוכח הסדר הטיעון יש להשית על הנאשם את העונש המוסכם ברף העליון של שלוש שנים, כמו גם מאסר על תנאי וקנס כספי בסך של 10,000 ₪.

8. מנגד טען ב"כ הנאשם כי יש לקחת בחשבון כי הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בהזדמנות הראשונה, ובכך קיימת ייחודיות במקרה זה לעומת מקרים דומים אחרים שנדונו בבתי המשפט. הוא הצביע על השוני שבהתייחסות המדינה אל ארגון דאע"ש. בתחילה הצטרפות לארגון לא נחשבה עבירה עד אשר ביום 3.9.14 הוצא הארגון מהחוק. עד אז, כנגד חלק מאלו אשר בקשו להצטרף לארגון לא הוגשו כתבי אישום, וכנגד חלק מהם הוגשו כתבי אישום והוטלו עונשים שבין 15 ועד ל-26 חודשי מאסר בפועל. מאז הוצאת הארגון מהחוק, מדיניות הענישה הולכת ומחמירה. עם זאת נוכח העובדה שהארגון הוקם בשנת 2011 ולקח למדינה שלוש שנים להוציא אותו מהחוק, יש לקחת את הטיעון הביטחוני בפרופורציה הנכונה.

9. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הנאשם לא נעצר על ידי כוחות הביטחון הטורקיים, אלא חזר לישראל ונעצר רק לאחר 10 ימים. הוא שיתף פעולה עם חוקריו ומיד הביע חרטה על מעשיו. הוא לא ניסה בשום אופן לפגוע בביטחון המדינה כי אם להצטרף לכוחות הנלחמים נגד משטר אסד בסוריה. גם חלקו בביצוע העבירות היה קטן והוא נגרר אחרי חברו מוחמד. אין גם לייחס משקל לכך שצפה בסרטונים שהופצו על ידי הארגון, שכן סרטונים אלו הופצו בכל הרשתות ורבים אחרים צפו בהם. גם יצירת הקשר עם הארגון נעשתה באמצעות החבר. יש גם לקחת בחשבון כי בסופו של דבר, הוא לא יצר קשר עם הארגון.

10. לטענת ב"כ הנאשם מדיניות הענישה במקרה של הנאשם צריכה להיות מתונה יותר מזו המתוארת על ידי המאשימה וזאת נוכח העובדה שכאמור הנאשם לא יצר בפועל קשר עם הארגון ואין לו כיום כל כוונה לעשות כן. אין גם מקום לזקוף לחומרה את העובדה שהנאשם היה עובד מדינה. אדרבה, בהיותו עובד מדינה הוא עבר בידוק ביטחוני ונקודת המוצא אודותיו הייתה כי הוא לא מהווה סכנה לשלום הציבור. כיום הוא הפסיד את מקום עבודתו ומשלם מחיר כבד על מעשיו. ככלל, הנאשם ביקש להשתלב במדינה והתנדב במסגרת עיריית ירושלים ואף קיבל עבור פעילותו ההתנדבותית בשנים 2009-2010 תעודת הצטיינות על תרומתו לקהילה (הוגש העתק התעודה). נכון, שירות המבחן נמנע מלתת המלצה אודותיו, אך אין לזקוף גם דבר זה לחובתו, שכן שירות המבחן ידע את פרטי הסדר הטיעון ולכן לא טרח לתת המלצה שאינה רלוונטית בנסיבות העניין. הנאשם מעוניין אפוא להתחיל בדרך חדשה. הוא כבן 25, נשוי ואב לילדה כבת שנה וחצי. אין ספק כי נוכח הרשעתו, לא יעלה בידו למצוא משרה בשירות המדינה. הוא מוחזק היום בבית מעצר בתנאים קשים בהיותו "עציר בטחוני" והוא אינו צפוי לקבל חופשות או להשתחרר בשחרור מוקדם. לכן, נתבקש בית המשפט להסתפק בתקופת מאסר השווה לתקופת מעצרו ולא להטיל על הנאשם קנס הואיל והסדר הטיעון לא

כלל רכיב מעין זה.

11. הנאשם הוסיף משלו ואמר שהוא מתחרט על מה שעשה. לאחר שחרורו מבית הסוהר הוא מתכוון לחסוך כסף ולהמשיך בלימודי הנדסת חשמל בהם החל. הוא הסביר כי עשה את מה שעשה תוך ניסיון לברוח מהחיים. כאשר נעצר הרגיש כי קיבל סטירת לחי והוא התעורר למציאות. הוא ביקש להקל עמו בעונשו.

דין והכרעה

12. בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה. בפתח הדברים יצוין כי בענייננו על אף שעסקין בריבוי עבירות, בפשטות הדברים (ונראה כי הצדדים גם לא חלקו על כך) מדובר במסכת אחת של אירוע אחד במסגרתו יצא הנאשם מגבולות ישראל ועד ששב אליה, ועל כן המתחם האמור ייקבע, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק, לאירוע כולו.

13. הצדדים הביעו את הסכמתם כי מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתחשב בסקירה הרחבה שניתנה בנסיבות דומות בגזר הדין בעניין תפ"ח (מחוזי נצ') 48354-11-14 **מדינת ישראל נ' מגאמסה** (פורסם בנבו, 1.7.15) (להלן: "עניין **מגאמסה**"), ובהתאם לפסיקת בתי המשפט שפורטה שם: ת"פ (מחוזי מר') 17601-04-13 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (פורסם בנבו, 8.7.13); ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.5.14); תפ"ח (מחוזי נצ') 13647-12-13 **מדינת ישראל נ' ראפת אלחלבי** (פורסם בנבו, 8.7.14) ועוד. בהקשר זה, הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בעניין **מגאמסה** באשר לפגיעה בערך החברתי בעת ביצוע עבירות מסוג זה, יפים גם כאן. הסיכון הממשי הנשקף לביטחון מדינת ישראל והפגיעה בסדרי המשטר והחברה כתוצאה ממעשי התארגנות של תושבים או אזרחים ישראלים לצורך הצטרפות לארגון דעא"ש או דומין, מעוררים חשש כבד לסכנה לביטחון המדינה. גם אם מדובר בשלב זה בסיכון פוטנציאלי בלבד, הרי שאין להקל ראש ביציאה מישראל שמטרתה הצטרפות ללחימה במסגרת ארגון טרור קיצוני האוחז באידיאולוגיה הקוראת בין היתר להשמדת מדינת ישראל (ראו גם: ע"פ 2058/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.5.14)).

14. עם זאת, בהתאם להוראות החוק, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות ביצועה ובמידת אשמו של הנאשם. גם אין זה מן הנמנע כי לאותה עבירה יהיו כמה מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברה (ראו: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.8.13)). בענייננו, הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כוללות תכנון מוקדם של המעשים, לרבות יצירת קשר עם גורמים רלוונטיים, הכנת סכום כסף לצורך ביצוע העבירה, אימונים בחדר כושר ורכישת כרטיסי טיסה. הנאשם יצא מישראל לשם ביצוע פעילות אסורה יחד עם אחר והיה פעיל בביצוע ההכנות, ההתארגנות והמעשים עצמם במידה משמעותית ללא תלות באחר. אכן, לא הוכח שהנאשם פעל במטרה לפגוע בביטחון המדינה, והוא עמד על כך שברקע למעשיו עמדו נסיבות חיים קשות שהובילו אותו לרצות "לברוח מהחיים", אך יש וביצוע מעשים מעין אלה גם "מעשים המדברים בעד עצמם" ומבטאים גוון אידיאולוגי כלשהו, משמדובר בבחירה חופשית וברורה והשקעת מאמצים לצורך הצטרפות לארגון טרור הדוגל באידיאולוגיה קיצונית. אכן, יש להתחשב בעובדה שהנאשם לא הצליח להגיע לתוככי סוריה ולחבור אל הארגון ותכניתו סוכלה אך בעת שניסה להיכנס לארץ זו, וגם זאת לא משום שחזר בו ברגע האחרון מרצונו להצטרף לארגון,

אלא אך בשל כך שנתפס בשלב ההוא על ידי כוחות הביטחון הטורקי.

15. גם בעניינו, ובדומה לעניין **מגאמסה**, נסיבות ביצוע העבירה הן כאלה שבמסגרתן לא בוצעו עבירות בטחוניות נוספות מלבד העבירות הנוגעות ליצירת קשר עם סוכן חוץ וניסיון לחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת. יצוין כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם כבר נקבע בעבר כי גם אם נאשם למד את הלקח ומביע חרטה כנה, יש להבהיר כי מי ששוקל ללכת בדרך זו מסתכן בעונש מאסר משמעותי, וזאת בתחשב במצב הבטחוני בו נמצאת מדינת ישראל (ראו: תפ"ח (מחוזי נצ') 13647-12-13 בעניין **ראפת אלחלבי**, שם). עם זאת, לעובדה שהנאשם הביע חרטה, ינתן משקל מתאים בהמשך במסגרת גזירת העונש המתאים.

16. בעניין **מגאמסה** נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים, וזאת בנסיבות דומות לעניינו, אם כי באותו עניין הנאשם אכן הצליח להיכנס לסוריה וחדל ממעשיו רק כעבור מספר ימים בהם הספיק לעבור אימונים גופניים ולהשתתף בשיעורים עיוניים. בהתחשב בעובדה שבמקרים שפורטו בעניין **מגאמסה** הנאשמים הצליחו להגיע לסוריה ולשהות שם במחנה אימונים ולו למשך מספר ימים, ובמרבית פסקי דין שנסקרו אף שהו הנאשמים בסוריה במשך תקופה משמעותית של מספר חודשים (ת"פ (שלום פ"ת) 33516-11-13 **מדינת ישראל נ' חוסאם חגלה** (פורסם בנבו, 26.6.14); תפ"ח (מחוזי נצ') 13647-12-13 בעניין **ראפת אלחלבי**, שם; ת"פ (שלום חי') 22760-05-14 **מדינת ישראל נ' אחמד שורבאג'י** (פורסם בנבו, 3.11.14)) ובהתחשב בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה כי בעניינו, מתחם העונש ההולם הינו מעט נמוך יותר ועומד על טווח שבין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

17. ובאשר לשאלה האם ראוי במקרה זה לחרוג ממתחם העונש ההולם. סעיף 40 לחוק מאפשר חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמים הנוגעים לשיקום הנאשם וסעיף 40 לחוק האמור מאפשר חריגה לחומרה על מנת להגן על הציבור במקרה בו קיים חשש ממשי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות. בעניינו, לא נמצאו נסיבות לחרוג ממתחם העונש האמור לכאן או לכאן. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן במסגרתו נקבע כי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו מהווים גורם משמעותי ומרתיע וכן הומלץ על הטלת עונש צופה פני עתיד, אשר יהווה עבורו גבול חיצוני מרתיע מחזרה על התנהגות עוברת חוק. גם לא נמצא כי קיימים שיקולי שיקום שיש בהם כדי להטות את הכף לטובת חריגה ממתחם העונש ההולם, וגם לא עולה צורך חריג להגן על הציבור מחשש להישנות המעשים, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש כאמור.

18. משנקבע מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך אותו מתחם שנקבע כאמור, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק. הנאשם כאמור הוא כבן 25, נשוי ואב לילדה כבת שנה וחצי. לזכותו יש לקחת בחשבון את העובדה שהוא אכן הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו וחסך בכך את הצורך בעדותם של העדים. כך גם יש להתחשב בכך שהנאשם הביע צער על מעשיו, נטל עליהם אחריות והביע רצון ממשי לשנות את מסלול חייו. לכך מצטרפת העובדה שהנאשם הינו ללא עבר פלילי ואף בעברו ביצע פעילות התנדבותית חיובית בעיריית ירושלים בגינה גם קיבל תעודת הצטיינות. כמו כן ניתן להתחשב במידה מסוימת גם בכך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לא ביקש להצטרף לארגון מתוך הזדהות אידיאולוגית אלא כבריחה ממציאות חייו, לאחר שנתקל בקשיים רבים, כלכליים ומשפחתיים.

19. מנגד, אין לקבל את טענת הנאשם כי העובדה שהיה עובד מדינה הינה נסיבה לקולא. היותו עובד מדינה אינה יכולה להחשב לטובתו, אלא אך להיפך - מהווה היא נסיבה לחומרה אשר מדגישה את חומרת המעשים בהתחשב בכך שמדובר בעבירות ביטחון שהיה מצופה מעובד המדינה אך להירתע כפל כפליים מביצוען. זאת על אחת כמה וכמה כאשר עשה הנאשם שימוש בהטבה שהוענקה לו אך בשל היותו עובד מדינה, לצורך יציאתו מהארץ לשם ביצוע הפעילות האסורה. גם העובדה שהנאשם עבר בידוק בטחוני, בהיותו עובד מדינה, אינה יכולה להיזקף לזכותו, מעבר לעובדה (שכבר נלקחה בחשבון) כי אין לו עבר פלילי. גם העובדה שהנאשם אינו צפוי לקבל חופשות או להשתחרר בשחרור מוקדם בשל העבירות הבטחוניות בהן הורשע (טענה אשר לא הוכחה די צורכה, אך גם אם נכונה היא), אינה יכולה להכלל במסגרת נסיבות לקולא, משמדובר בתוצאה ישירה הנובעת ממעשיו. ונכונים הדברים גם לגבי טענת הנאשם כי לא יוכל עוד להיות עובד מדינה. גם לא נמצא כי יש לזקוף לטובתו של הנאשם את העובדה שבאותה תקופה בה בוצעה העבירה מדיניות הענישה הייתה - כטענת ב"כ הנאשם - מתונה יותר. לא נמצא כי יש בכך במכלול הדברים כדי להוות נסיבה להקל בדין, וכלל אין בכך כדי לפגוע בחשיבות השיקול הבטחוני בנסיבות העניין.

20. כנסיבות לחומרה, יש גם לצרף את עמדת שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד אשר יהווה עבורו גבול מרתיע ומשמעותי מחזרה על התנהגות עוברת חוק. גם אם לא נמצא כי קמה במקרה זה הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל הצורך להגן על הציבור, אין חולק כי קיים צורך בקביעת עונש מרתיע למניעת הישנות ביצוע העבירות, על אחת כמה וכמה לאור המלצת שירות המבחן הברורה. טענת ב"כ הנאשם כי התסקיר הינו חיובי במכלול, ולא הוצעה על ידי קצין המבחן המלצה טיפולית אך בשל כך שהוא היה מודע להסדר הטיעון ולכך שעונש מאסר בלבד עומד על הפרק, אין בה כדי לטשטש את משמעותה של ההמלצה להטיל על הנאשם עונש מרתיע.

לכן, בשים לב לכל האמור, לאחר בחינת מכלול השיקולים והנימוקים לקולא ולחומרה, אני דן את הנאשם ל- 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו וכן ל- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מבית הסוהר, כשהתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה כנגד ביטחון המדינה שהינה עבירת פשע. לא ראיתי להטיל על הנאשם קנס כספי, שכן בעניין זה צודק ב"כ הנאשם שהסדר הטיעון לא כלל רכיב זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ו, 24 דצמבר 2015, בנוכחות הצדדים.